

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 13. lokakuuta 2021
(OR. en)

12831/21

Toimielinten välinen asia:
2021/0324(NLE)

FISC 164
ECOFIN 973
ENER 425
TRANS 600

EHDOTUS

Lähettiläs:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	13. lokakuuta 2021
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2021) 630 final
Asia:	Ehdotus NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖKSEKSI luvan antamisesta Italialle soveltaa satamassa laiturissa oleville muille aluksille kuin yksityisille huvialuksille suoraan toimitettavaan sähköön alennettua verokantaa [direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaisesti]

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2021) 630 final.

Liite: COM(2021) 630 final

Bryssel 13.10.2021
COM(2021) 630 final

2021/0324 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

luvan antamisesta Italialle soveltaa satamassa laiturissa oleville muille aluksille kuin yksityisille huvialuksille suoraan toimitettavaan sähköön alennettua verokantaa [direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaisesti]

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Energiatuotteiden ja sähkön verotusta säännellään unionissa energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annetulla neuvoston direktiivillä 2003/96/EY¹, jäljempänä 'energiaverodirektiivi' tai 'direktiivi'.

Direktiivin 19 artiklan 1 kohdan ja erityisesti sen 5, 15 ja 17 artiklan säännösten nojalla neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltiolle luvan ottaa käyttöön verotustasoa koskevia muita vapautuksia tai alennuksia erityisistä politiikkaan liittyvistä syistä.

Italia on pyytänyt lupaa soveltaa kuuden vuoden ajan alennettua verokantaa maasähkön toimituksiin satamassa laiturissa oleville aluksille, jotka on varustettu sähkölaitteilla, joiden nimellinen kapasiteetti on yli 35 kW. Tämän ehdotuksen tarkoituksena on antaa kyseinen lupa poikkeuksella, joka on pyydetyn mukaisesti voimassa kuusi vuotta 18. lokakuuta alkaen.

Italian viranomaiset ilmoittivat komissiolle 14. syyskuuta 2020 päivätyllä kirjeellä aikomuksestaan soveltaa toimenpidettä. Lisätietoja toimitettiin 12. toukokuuta 2021.

Italia hakee lupaa soveltaa alennettua verokantaa, jonka suuruus on 0,50 euroa/MWh, maasähkön toimituksiin satamassa laiturissa oleville aluksille, jotka on varustettu sähkölaitteilla, joiden nimellinen kapasiteetti on yli 35 kW. Kyseinen verokanta 0,50 euroa/MW on sama kuin direktiivissä säädetty yrityskäyttöön tarkoitetun sähkön vähimmäisverokanta.

Pyydetty voimassaoloaika koskee kuuden vuoden ajanjaksoa, ja se on energiaverodirektiivin 19 artiklan mukaisen enimmäismääräajan mukainen.

Italia haluaa tällä toimenpiteellä edistää maasähkön käyttöä, sillä sen katsotaan saastuttavan vähemmän kuin satamassa laiturin kiinnitettyinä olevilla aluksilla tuotetun sähkön. Kuten pyynnössä todetaan, edunsaajien alennettu verokanta on 0,50 euroa/MWh. Se on direktiivin 10 artiklan 1 kohdassa ja sen liitteessä I olevassa taulukossa C määritetty sähkön vähimmäisverokanta. Energiaveron alenevan rakenteen vuoksi suhteellinen etu on suurempi sellaisten laitosten toiminnanharjoittajille (ja käyttäjille), joiden kulutus on suhteellisen vähäistä.

Toisaalta energiaverodirektiivin 14 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on vapautettava verotuksesta energiatuotteet, joilla tuotetaan sähköä satamassa laiturissa olevilla aluksilla, sekä tällaisilla aluksilla tuotettu sähkö. Vapautus voi koskea myös direktiivin 15 artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla energiatuotteita, joilla tuotetaan sähköä sisävesillä liikennöimistä varten, sekä niillä tuotettua sähköä. Italia on vahvistanut, että tämä jälkimmäinen harkinnanvarainen vapautus on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Kuten pyynnössä todetaan, satamalaitureiden sähköistäminen ei ole tällä hetkellä yleistä Italiassa, minkä vuoksi veronalennuksella ei pitäisi olla taloudellisia vaikutuksia lyhyellä aikavälillä. Italian viranomaiset eivät kyetse arvioimaan etukäteen toimenpiteen edunsaajien määrää, minkä vuoksi ne eivät ole voineet esittää vuotuisia talousarviomenoja.

¹ EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51–70.

Italian viranomaiset ovat ilmoittaneet, että veronalennusta sovelletaan yksityisiä huvialuksia lukuun ottamatta kaikkiin satamassa laiturissa oleviin aluksiin, jotka on varustettu sähkölaitteilla, joiden nimellinen kapasiteetti on yli 35 kW, mikä tarkoittaa sitä, että veronalennuksesta voivat hyötyä kaikki kaupallisessa laivaliikenteessä mukana olevat alukset koosta tai lipusta riippumatta.

Syy, jonka vuoksi nyt kyseessä olevan toimenpiteen soveltamisala on rajattu aluksiin, jotka on varustettu sähköjärjestelmillä, joiden nimellinen kapasiteetti on yli 35 kilowattia, liittyy läheisesti ympäristötavoitteeseen. Italian viranomaiset olettavat, että alukset, joiden sähköjärjestelmillä on pieni nimelliskapasiteetti, käyttävät yleensä satamassa laiturissa oleviin aluksiin suoraan maissa olevilla laitteilla tuotettua sähköä (maasähköä) eivätkä erillisiä sähkögeneraattoreita omien polttomoottoreidensa kautta. Sen vuoksi satamissa laiturissa olevat alukset, joiden nimelliskapasiteetti on alle 35 kW, eivät lisää ympäristön pilaantumista. Verotoimenpide kohdistetaan aluksiin, joissa on suurempia sähköjärjestelmiä ja jotka tavallisesti pitävät omat fossiilisia polttoaineita käyttävät sähkögeneraattorinsa toiminnassa. Toimenpiteen tavoitteena on kannustaa niitä käyttämään laiturissa ollessaan maalla sijaitsevien laitosten toimittamaa sähköä.

Toimenpide ei ole taloudellisissa vaikeuksissa olevien yritysten tai sellaisten yritysten käytettävissä, joille on annettu perintämääräys sellaisen komission aiemman päätöksen perusteella, jossa tukitoimenpide on todettu sääntöjenvastaiseksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi.

Italia haluaa tällä veronalennuksella kannustaa toiminnanharjoittajia käyttämään maasähköä ja kehittämään sen käyttöä, jotta laiturissa olevien alusten polttoaineiden käytöstä syntyviä ilmansaasteita, melua ja hiilidioksidipäästöjä voitaisiin vähentää. Alennetun verokannan soveltaminen parantaisi maasähkön kilpailukykyä suhteessa bunkkeriöljyn polttoon aluksilla, mikä on vapautettu verosta.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Sähkön verotusta säännellään energiaverodirektiivillä 2003/96/EY ja erityisesti sen 10 artiklalla. Direktiivin 14 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään pakollisesta verovapautuksesta, joka koskee aluksilla käytettäviä energiatuotteita sekä niillä tuotettavaa sähköä. Direktiivin 5, 15 ja 17 artiklassa säädetään jäsenvaltioiden mahdollisuudesta soveltaa verojen eriyttämistä, kuten verovapautuksia ja veronalennuksia, tiettyihin sähkön käyttötapoihin. Näissä säännöksissä ei kuitenkaan sellaisenaan säädetä maasähkön veronalennuksista.

Energiaverodirektiivin säännökset

Direktiivin 19 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Edellisissä artikloissa, erityisesti 5, 15 ja 17 artiklassa esitettyjen säännösten lisäksi neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltioille luvan ottaa käyttöön muita vapautuksia tai alennuksia erityisistä politiikkaan liittyvistä syistä.”

Kyseisellä veronalennuksella Italian viranomaiset pyrkivät edistämään sitä, että satamassa laiturissa olevat alukset täyttävät sähköntarpeensa ympäristöä vähemmän vahingoittavalla tavalla, mikä parantaisi paikallista ilmanlaatua ja vähentäisi melua. Komissio on jo suositellut maasähkön käyttöä laiturissa olevilla aluksilla tuotettavan sähkön vaihtoehtona ja näin

tunnustanut maasähkön ympäristöhyödyt². Edunsaajia veloitettaisiin energiaverodirektiivissä säädetyn sähkön sovellettavan EU:n vähimmäisverokannan mukaisesti, joka on 0,50 euroa/MWh. Tällä voidaan edistää asetettujen poliittisten tavoitteiden saavuttamista.

Maasähköä koskevan edullisen verokohtelun käyttöönotto on mahdollista direktiivin 19 artiklan nojalla, sillä sen tarkoituksena on antaa jäsenvaltioille mahdollisuus ottaa käyttöön muita vapautuksia tai alennuksia erityisistä toimintapoliittisista syistä.

Italia on pyytänyt, että toimenpidettä sovellettaisiin direktiivin 19 artiklan 2 kohdassa sallittu enimmäisaika eli 6 vuotta. Poikkeuksen soveltamisajan olisi periaatteessa oltava riittävän pitkä, jotta se ei vähentäisi satamaoperaattoreiden ja sähköntoimittajien halukkuutta käynnistää tai jatkaa tarvittavia investointeja maasähkölaitteisiin. Tällainen soveltamisaika antaa myös parhaan mahdollisen oikeusvarmuuden alusten liikenteenharjoittajille, joiden on suunniteltava alusten varustukseen tehtäviä investointejaan.

Poikkeuksen ei tulisi kuitenkaan heikentää voimassa olevan lainsäädäntökehyksen tulevaa kehitystä, vaan siinä olisi otettava huomioon energiaverodirektiivin tarkistaminen ja se, että neuvosto mahdollisesti antaa säädöksen 14. heinäkuuta 2021 julkaistun energiaverodirektiivin muuttamista koskevan komission ehdotuksen³ perusteella.

Vaikka tässä tilanteessa vaikuttaa aiheelliselta myöntää lupa haetulle ajanjaksolle, poikkeuksen kesto voi kuitenkin jäädä pyydettyä lyhyemmäksi, jos asiaa koskevat yleiset säännöt tulevat sovellettaviksi aikaisemmin.

Valtiontukisäännöt

Italian viranomaisten suunnittelema alennettu verokanta 0,50 euroa/MWh on sama kuin direktiivin 2003/96/EY 10 artiklassa säädetty EU:n vähimmäisverotaso yrityskäyttöön tarkoitettulle sähkölle.

Toimenpide näyttää kuuluvan komission asetuksen (EU) N:o 651/2014 (yleinen ryhmäpoikkeusasetus) 44 artiklan soveltamisalaan. Mainitussa artiklassa säädetään ehdoista, joilla direktiivissä 2003/96/EY tarkoitettujen ympäristöverojen alennusten muodossa myönnettävä tuki voidaan vapauttaa valtiontukien ilmoitusvaatimuksista. Tässä vaiheessa ei kuitenkaan voida määrittää, täyttyvätkö kaikki kyseisessä asetuksessa säädetty edellytykset, eikä ehdotuksella neuvoston täytäntöönpanopäätökseksi vaikuteta jäsenvaltioiden velvoitteeseen varmistaa, että noudatetaan valtiontukisääntöjä ja poikkeuksen saaneiden tukimuotojen osalta erityisesti komission asetusta (EU) N:o 651/2014⁴.

• Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa

Ympäristö- ja ilmastonmuutospolitiikka

Toimenpide, jota pyyntö koskee, liittyy pääasiassa EU:n ympäristö- ja ilmastonmuutospolitiikkaan. Toimenpide auttaa parantamaan paikallista ilmanlaatua siinä määrin kuin sillä vähennetään bunkkeriöljyn polttamista satamassa olevilla aluksilla.

² Komission suositus 2006/339/EY, tehty 8 päivänä toukokuuta 2006, maasähkön käytön edistämisestä yhteisön satamissa laiturissa olevissa aluksissa (EUVL L 125, 12.5.2006).

³ Ehdotus neuvoston direktiiviksi energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan unionin kehyksen uudistamisesta (uudelleenlaadittu), 14.7.2021, COM(2021) 563 final 2021/0213 (CNS).

⁴ Komission asetus (EU) N:o 651/2014, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2014, tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 187, 26.6.2014, s. 1).

Ilmanlaatua koskevan direktiivin 2008/50/EY⁵ 13 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että useiden ilmansaasteiden tasot eivät ylitä kyseisessä direktiivissä vahvistettuja raja-arvoja, tavoitearvoja ja muita ilmanlaatua koskevia vaatimuksia. Täyttääkseen velvollisuutensa jäsenvaltioiden on tarvittaessa löydettävä ratkaisuja esimerkiksi satamassa laiturissa olevien alusten päästöjä koskeviin ongelmiin. Voidaan siis ajatella, että satamissa, joissa tällaisia ongelmia esiintyy, maasähkön käyttöä edistetään yleisen ilmanlaatustrategian mukaisesti. Maasähkön käyttöön kannustetaan myös meripolttoaineiden rikkipitoisuutta sääntelevällä direktiivillä (EU) 2016/802⁶. Se edistäisi osaltaan myös luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annettuun direktiiviin 92/43/ETY perustuvien typpilaskeumia koskevien vaatimusten noudattamista. Tältä osin Italian viranomaiset odottavat, että maasähkön käyttö vähentäisi paikallisia päästöjä.

Toimenpiteellä kannustettaisiin käyttämään maasähköä satamien ja merenkulun kestävyys edistämiseksi. Se on EU:n poliittisten tavoitteiden mukaista. Maasähkön käyttöönotto Euroopan satamissa on yksi ehdotetuista toimenpiteistä Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Toimenpiteellä vähennetään todennäköisesti myös hiilidioksidipäästöjä, koska maasähköverkosta saatavan sähkön kokonaistuotanto on vähemmän hiili-intensiivistä kuin aluksissa bunkkeriöljyä polttamalla tuotettu sähkö, mikä johtuu järjestelmän tehokkuudesta ja käytettyjen polttoaineiden erosta.

Energiapolitiikka

Toimenpide on vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta annetun direktiivin 2014/94/EU⁷ mukainen. Direktiivi koskee maasähköpisteiden asentamista satamiin, joissa on niille kysyntää ja joissa kustannukset eivät ole suhteettomat verrattuna hyötyihin, ympäristöhyödyt mukaan luettuina. Se on myös tunnustettu yhteisen edun mukaiseksi tavoitteeksi valtioneuvoston myöntämiseksi SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan nojalla⁸.

Tässä yhteydessä on muistettava, että maasähkön epäsuotuisan kilpailuaseman yhtenä merkittävänä syynä on se, että maasähkön vaihtoehto eli sähkön tuottaminen merisatamissa olevilla aluksilla on nykyään täysin verotonta. Sen lisäksi, että sähkön tuottamiseksi poltettava bunkkeriöljy on vapautettu verosta direktiivin 2003/96/EY 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisessa normaalitilanteessa, myös itse sähkö, jota aluksella tuotetaan, on vapautettu verosta (ks. direktiivin 2003/96/EY 14 artiklan 1 kohdan c alakohta). Vaikka jälkimmäistä verovapautusta voi sinällään olla vaikea pitää yhteensopivana unionin ympäristötavoitteiden kanssa, siinä on kuitenkin otettu huomioon käytännön näkökohdat. Aluksilla tuotetun sähkön verottaminen edellyttäisi nimittäin, että aluksen omistaja, joka on usein sijoittautunut kolmanteen maahan, tai liikenteenharjoittaja antaa ilmoituksen kulutetun sähkön määrästä. Ilmoituksessa olisi eriteltävä myös, mikä osuus sähköstä on kulutettu sen jäsenvaltion aluevesillä, jossa vero on maksettava. Tämä aiheuttaisi valtavan hallinnollisen rasituksen alusten omistajille, koska ilmoitukset olisi annettava kaikista jäsenvaltioista, joiden aluevesillä

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/50/EY, annettu 21 päivänä toukokuuta 2008, ilmanlaadusta ja sen parantamisesta (EUVL L 152, 11.6.2008, s. 1).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/802, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016, tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuuden vähentämisestä (EUVL L 132, 21.5.2016, s. 58).

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/94/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta (EUVL L 307, 28.10.2014, s. 1).

⁸ C(2014) 2231 final, 9.4.2014.

alus on purjehtinut. Sisävesiliikenteeseen ja direktiivin 15 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaiseen vaihtoehtoiseen verotukseen (jota Italia toimeenpanee) liittyy vastaavia näkökohtia. Tässä tilanteessa voi olla aiheellista, että vähemmän saastuttavaa maasähköä ei aseteta huonompaan asemaan, vaan Italian sallitaan soveltaa alennettua verokantaa.

Liikennepolitiikka

Toimenpide vastaa maasähkön käytön edistämisestä unionin satamassa laiturissa olevissa aluksissa annettua komission suositusta 2006/339/EY⁹ ja komission tiedonantoa, joka koskee EU:n meriliikennepolitiikan strategisia tavoitteita ja suosituksia¹⁰.

Sisämarkkinat ja terve kilpailu

Sisämarkkinoiden ja terveen kilpailun kannalta haettu toimenpide ainoastaan vähentää bunkkeriöljylle myönnetyn verovapautuksen aiheuttamaa nykyistä vääristymää satamissa laiturissa olevien alusten kahden kilpailevan sähkölähteen välillä, joita ovat aluksella tuotettava sähkö ja maasähkö.

Liikenteenharjoittajien välisestä kilpailusta on ensinnäkin todettava, että Italian viranomaisten mukaan tällä hetkellä satamissa laituriin kiinnittyneinä ei ole aluksia, jotka on varustettu sähkölaitteilla, joiden nimellinen kapasiteetti on yli 35 kW, ja jotka käyttävät maasähköä. Merkittäviä kilpailun vääristymiä voisi sen vuoksi syntyä ainoastaan toisaalta haettua toimenpidettä soveltavien ja maasähkön käyttöön ottavien alusten ja toisaalta aluksella tuotettavan sähkön käyttöä jatkavien alusten välillä. Vaikka täsmälliset kustannusarviot ovat sidoksissa öljyn hinnan kehitykseen ja koska niitä on sen vuoksi erittäin vaikea ennustaa, viimeisimmät käytettävissä olevat arviot osoittavat, että edes täysi verovapautus ei useimmissa tapauksissa vähentäisi maasähkön toimintakustannuksia niin paljon, että ne olisivat aluksilla tuotettavaa sähköä alhaisempia¹¹, joten ne eivät missään tapauksessa synnyttäisi merkittävää kilpailuetua maasähköä käyttäville liikenteenharjoittajille aluksella tuotettavaa sähköä käyttäviin liikenteenharjoittajiin nähden. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa on vielä epätodennäköisempää, että kilpailu vääristyisi edellä kuvatulla tavalla, koska Italia aikoo noudattaa direktiivissä 2003/96/EY säädettyä verotuksen vähimmäistasoa yrityskäyttöön tarkoitetun sähkön osalta.

Lisäksi, kuten aiemmin mainittiin, direktiivissä 2003/96/EY säädetyn vähimmäistason mukaisesti verotettua maasähköä saavat liikenteenharjoittajat eivät periaatteessa saa taloudellista etua sellaisiin toimijoihin nähden, jotka tuottavat oman sähkönsä aluksella, koska tällainen sähkö on vapautettu verosta. Italian viranomaisten mukaan aluksilla tapahtuvan oman sähköntuotannon korvaaminen maasähköllä, jota verotettaisiin sovellettavan vähimmäistason mukaisesti, ei tarjoaisi merkittävää yleistä kustannusetua¹².

⁹ Komission suositus 2006/339/EY, tehty 8 päivänä toukokuuta 2006, maasähkön käytön edistämisestä yhteisön satamissa laiturissa olevissa aluksissa (EUVL L 125, 12.5.2006).

¹⁰ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle – EU:n meriliikennepolitiikka vuoteen 2018 saakka: strategiset tavoitteet ja suositukset (KOM(2009) 8 lopull.), 21.1.2009.

¹¹ Ks. Euroopan komission ympäristöasioiden pääosaston raportti ”Service Contract Ship Emissions: Assignment, Abatement and Market-based Instruments, Task 2a – Shore-Side Electricity, elokuu 2005, http://ec.europa.eu/environment/air/pdf/task2_shoreside.pdf. Kustannusanalyysi tehtiin seuraavista kolmesta satamasta: Göteborg (Ruotsi) sekä Juneau ja Long Beach (Yhdysvallat).

¹² Italian viranomaiset toimittivat esimerkin keskikokoisesta aluksesta, joka on varustettu sähköjärjestelmillä, joiden nimellinen kokonaiskapasiteetti on 200 kW: Suunnitellun

Lisäksi maasähköä on tarjolla asianomaisille aluksille riippumatta siitä, minkä lipun alla ne purjehtivat, eikä tämä johda kansallisten talouden toimijoiden edullisempaan verokohteluun muista EU:n jäsenvaltioista tuleviin kilpailijoihin nähden.

Satamien välisen kilpailun osalta voidaan odottaa, että jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ei juurikaan tule kohdistumaan vaikutuksia, jotka johtuisivat siitä, että alukset muuttavat reittiään saadakseen maasähköä, johon sovelletaan alennettua verokantaa. Tällaisessa tilanteessa maasähkön käytöstä ei veronalennuksesta huolimatta todennäköisesti ainakaan lyhyellä aikavälillä tule halvempaa kuin aluksella tuotettavan sähkön käytöstä, joten maasähkön veronalennus ei todennäköisesti myöskään houkuttele aluksia muuttamaan reittiään tämän vaihtoehdon saatavuuden mukaan eikä siten merkittävästi vääristä satamien välistä kilpailua.

Rajoitusta soveltaa alennettua verokantaa vähintään 380 voltin maasähkön toimituksiin aluksille voitaisiin pitää markkinoita vääristävänä. Italian viranomaiset ovat kuitenkin ilmoittaneet, että käytännössä kauppa-aluksille ei toimiteta maasähköä, jonka jännite on alle 380 voltia. Tällaisen jännitteen sähköä toimitetaan vain pienille huvialuksille.

Ellei nykyiseen kehykseen ja tilanteeseen tule merkittäviä muutoksia, alennetun verokannan soveltamiseen haetun luvan voimassaoloajan vuoksi on epätodennäköistä, että edeltävissä kohdissa esitettyyn tarkasteluun kohdistuisi muutoksia ennen toimenpiteen päättymistä.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Neuvoston direktiivin 2003/96/EY 19 artikla.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

SEUT-sopimuksen 113 artiklan soveltamisalaan kuuluva välillinen verotus ei sinänsä kuulu kyseisen perussopimuksen 3 artiklassa tarkoitettuun unionin yksinomaiseen toimivaltaan.

Neuvostolle on kuitenkin direktiivin 2003/96/EY 19 artiklassa annettu yksinomainen toimivalta antaa johdetun oikeuden nojalla jäsenvaltiolle lupa ottaa käyttöön muita vapautuksia tai alennuksia kyseisessä säännöksessä tarkoitettulla tavalla. Näin ollen jäsenvaltiot eivät voi toimia neuvoston sijasta. Tästä syystä toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta nyt käsillä olevaan täytäntöönpanopäätökseen. Joka tapauksessa kyseessä ei ole lainsäädäntöluonnos, joten tekstiä ei ole tarpeen toimittaa kansallisille parlamenteille perussopimusten pöytäkirjan nro 2 mukaisesti toissijaisuusperiaatteen noudattamisen tarkastelua varten.

• Suhteellisuusperiaate

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen. Veronalennus ei ylitä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi.

valmisteverokannan (0,5 euroa/MWh) soveltamisesta saatava taloudellinen etu olisi – kun otetaan huomioon tällä hetkellä sovellettava kansallinen verokanta ja kohtuullinen samanaikaisuustekijä sähkön käytössä – vain 30 euroa laskettuna satamassa laiturissa vietetyn kokonaisen päivän perusteella.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotettu toimintatapa on neuvoston täytäntöönpanopäätös. Direktiivin 2003/96/EY 19 artiklassa säädetään ainoastaan tämäntyyppisestä toimenpiteestä.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Toimenpide ei edellytä voimassa olevan lainsäädännön arviointia.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Tämä ehdotus perustuu Italian esittämään pyyntöön ja koskee ainoastaan kyseistä jäsenvaltiota.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Ulkopuolisten asiantuntijoiden käyttö ei ollut tarpeen.

- **Vaikutustenarviointi**

Ehdotus koskee luvan antamista yhdelle jäsenvaltiolle sen omasta pyynnöstä eikä edellytä vaikutusten arviointia.

Italian toimittamat tiedot viittaavat siihen, että toimenpiteellä ei ole vaikutusta verotuloihin lyhyellä aikavälillä. Kuten edellä on mainittu, Italian viranomaiset eivät kyenneet arvioimaan edunsaajien määrää. Maasähkön verokanta ylittää edelleen direktiivissä 2003/96/EY säädetyn vähimmäisverotason. Italia odottaa, että toimenpiteellä on myönteinen vaikutus sen ympäristötavoitteiden saavuttamiseen ja erityisesti satamakaupunkien paikallisen ilmanlaadun paranemiseen.

- **Säätelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Toimenpiteen tarkoituksena ei ole yksinkertaistaminen. Se perustuu Italian esittämään pyyntöön, ja koskee ainoastaan kyseistä jäsenvaltiota.

- **Perusoikeudet**

Toimenpide ei vaikuta perusoikeuksiin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Toimenpiteestä ei aiheudu taloudellisia tai hallinnollisia rasitteita unionille. Näin ollen ehdotuksella ei ole vaikutuksia Euroopan unionin talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Täytäntöönpanosuunnitelma ei ole tarpeen. Tämä ehdotus koskee luvan antamista veronalennukseen yhdelle jäsenvaltiolle sen omasta pyynnöstä. Lupa annetaan rajoitetuksi ajaksi. Sovellettava verokanta on sama kuin energiaverodirektiivissä vahvistettu verotuksen vähimmäistaso. Toimenpidettä voidaan arvioida, jos sen uusimista pyydetään voimassaoloajan päätyttyä.

- **Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)**

Ehdotus ei edellytä selittäviä asiakirjoja direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Ehdotuksen 1 artiklan mukaan Italialle annetaan lupa soveltaa alennettua verokantaa sähköön, joka toimitetaan suoraan Italian satamissa laiturissa oleville aluksille, jotka eivät ole yksityisiä huvialuksia ("maasähkö"). Veroaste ei saa olla alle 0,50 euroa/MWh, joka on direktiivissä vahvistettu sähkön verotuksen vähimmäistaso yrityskäytössä. Sähköä ei ole mahdollista toimittaa alennetulla verokannalla yksityisille huvialuksille, sellaisina kuin ne määritellään direktiivin 2003/96/EY 14 artiklan 1 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa.

Ehdotetun päätöksen 2 artiklan mukaan pyydetty lupa myönnetään kuudeksi vuodeksi siten, että sen voimassaolo alkaa 18. lokakuuta 2021 ja päättyy 17. lokakuuta 2027. Tällöin se on direktiivissä sallitun enimmäisajan mukainen.

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

luvan antamisesta Italialle soveltaa satamassa laiturissa oleville muille aluksille kuin yksityisille huvialuksille suoraan toimitettavaan sähköön alennettua verokantaa [direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaisesti]

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY¹ ja erityisesti sen 19 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Italia haki 14 päivänä syyskuuta 2020 päivätyllä kirjeellä lupaa soveltaa direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan nojalla alennettua verokantaa satamassa laiturissa oleville meri- ja sisävesialuksille, jotka eivät ole yksityisiä huvialuksia, suoraan toimitettavaan sähköön, jäljempänä 'maasähkö'. Italia toimitti asiasta lisätietoja 12 päivänä toukokuuta 2021 päivätyllä kirjeellä.
- (2) Alennetulla verokannalla Italia pyrkii edistämään maasähkön käyttöä, jota pidetään satamassa laiturissa olevien alusten sähköntarpeeseen vastaamiseksi ympäristön kannalta vähemmän haitallisena kuin bunkkeriöljyn polttamista aluksilla.
- (3) Koska maasähkön käytöllä vältetään satamassa laiturissa olevilla aluksilla poltettavan bunkkeriöljyn aiheuttamia ilmansaastepäästöjä, se parantaa satamakaupunkien paikallista ilmanlaatua. Sen vuoksi toimenpiteen odotetaan edistävän unionin ympäristö-, terveys- ja ilmastopolitiikan tavoitteiden saavuttamista.
- (4) Italialle annettava lupa soveltaa alennettua verokantaa maasähköön ei ylitä sitä, mikä on tarpeen tällaisen sähkön käytön lisäämiseksi, koska aluksilla tapahtuva sähköntuotanto on useimmissa tapauksissa edelleen kilpailukykyisempi vaihtoehto. Samasta syystä ja teknologian melko pienen markkinaosuuden vuoksi toimenpide ei todennäköisesti johda voimassaoloaikanaan merkittävään kaupan vääristymiseen eikä siten vaikuta kielteisesti sisämarkkinoiden toimintaan.
- (5) Jotta satamaoperaattorit ja alusten liikenteenharjoittajat sekä sähkön jakelijat ja jälleenjakelijat voisivat jatkaa maasähkön käytön edistämistä, on aiheellista antaa Italialle lupa soveltaa alennettua verokantaa tämältyypiseen sähköön.
- (6) Direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti kunkin mainitun säännöksen nojalla myönnettävän luvan on oltava ajallisesti tarkkaan rajattu. Jotta voidaan varmistaa, että lupajakso on riittävän pitkä, jotta talouden toimijat voivat tehdä tarvittavat investoinnit, on aiheellista myöntää pyydetty lupa kuudeksi vuodeksi 18

¹ EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51.

päivästä lokakuuta 2021 alkaen. Jos neuvosto kuitenkin antaa maasähkön veroetuja koskevia yleisiä säännöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 113 artiklan tai jonkin muun kyseisen perussopimuksen asiaankuuluvan määräyksen nojalla, luvan soveltaminen olisi lopetettava tällaisten säännösten soveltamisen alkamispäivästä, jos niitä aletaan soveltaa ennen pyydetyn luvan voimassaolon päättymistä.

(7) Tämä päätös ei vaikuta valtiontukea koskevien unionin sääntöjen soveltamiseen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Annetaan Italialle lupa soveltaa alennettua verokantaa sähköön, joka toimitetaan suoraan muille satamassa kiinnitettyinä oleville aluksille kuin yksityisille huvialuksille, jäljempänä 'maasähkö', edellyttäen, että direktiivin 2003/96/EY 10 artiklassa tarkoitettuja verotuksen vähimmäistasoja noudatetaan.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 18 päivän lokakuuta 2021 ja 17 päivän lokakuuta 2027 välisen ajan.

Jos neuvosto kuitenkin antaa maasähkön veroetuja koskevia yleisiä sääntöjä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 113 artiklan tai jonkin muun kyseisen perussopimuksen asiaankuuluvan määräyksen nojalla, tämän päätöksen soveltaminen lakkaa päivänä, jona kyseisten yleisten sääntöjen soveltaminen alkaa.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*